

Radikale stemte derfor for at føre Lovforslaget tilbage til Folketinget.

Ved eneste Behandling saavel i Folketinget som senere i Landstinget fastholdt hvert af Tingene Lovforslagets Affattelse ved 3. Behandling i paagældende Ting, hvorfor Sagen gik i Fællesudvalg. Dette nedsatte et Underudvalg paa 8 Medlemmer (Folketingsmændene Fr. Andersen [Holbæk A.], Dahlgaard, Christmas Møller og Slesbager samt Landstingsmændene Carl F. Madsen, Gunnar Fog-Petersen, Stensballe og Tvede), og dette afgav en Beretning til Fællesudvalget om, hvad det foreslog til Udjævning af Uoverensstemmelserne imellem de to Tings Affattelser af Lovforslaget.

I det samlede Fællesudvalg tiltraadtes Underudvalgets Forslag derefter af et Flertal bestaaende af Socialdemokraterne, de Konservative og det radikale Venstre, medens Venstres Medlemmer stillede Forslag om en Tilføjelse dertil, se nedenfor. Idet der angaaende Indholdet af Flertallets Forslag, henvises til den foran gengivne Lovs Indhold, skal fra Fællesudvalgets Betænkning gengives nogle af Partiernes Udtalelser.

Venstre Mindretallet udtalte: „Medens det af Regeringen forelagte Lovforslag gik ganske udenom Arbejdsløshedslovens Bestemmelser om Anvendelse af Nødhjælpsarbejder som Middel til Modvirkning af ekstraordinær Arbejdsløshed, har de foreliggende Indstillinger, baade Flertallets og Mindretallets, paa afgørende Maade ændret det oprindelig forelagte Lovforslag, idet Nødhjælpsarbejdet nu er sat frem i første Række som Middel til Afhjælpning af Arbejdsløsheden. Dette hilser Mindretallet med Tilfredshed. Naar man dog paa et enkelt Punkt ikke har kunnet slutte sig til Flertallets Indstilling, men gør en særlig Indstilling, er det, fordi Mindretallet ønsker at fastslaa som Princip, at Støtte fra samtlige interesseredes Side maa være Vilkaaret for Statsstøtte til Iværksættelse af saadanne Arbejder, der vel tilsigter Afhjælpning af ekstraordinær Arbejdsløshed, men falder udenfor Nødhjælpsarbejdernes Ramme.“ Dette Forslag fra Mindretallets Side gik ud paa at tilføje til § 2, 3. Stk., sidste Linie, en Bestemmelse om, at Betingelsen for, at der kan ydes Statstilskud til Anskaffelse af Materialer til et Arbejde, der ikke udføres som Nødhjælpsarbejde, er, at „der af de ved Arbejdet beskæftigede gives Afkald paa saa mange Procent af den sædvanemæssige Løn, dog højst 10 pCt., at Afslaget i Lønnen er lig den til Materialer ydede Statsstøtte. Reguleringen heraf finder Sted ved Arbejdets Slutning“.

Det nævnes i Betænkningen, at dette Standpunkt falder i Traad med de Synspunkter, der vedrørende Skotøj laa til Grund for Loven herom af 28. Marts 1923.